

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ,
perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa**

Et In octo Partes ... distincta ...

De Poenitentia Et Reliqvis Sacramentis

Vindalium, 1646

Sect. VI. An Sacramentum pœnitentiæ possit esse informe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38867

dolere de peccatis confessis, & eorum absolutionem postulare; aliàs si attritionem tunc tantum eliciat, cum confessio præcedens non fuerit illius signum, concipi non potest qua ratione absolutio super illam validè cadere possit. Quare cum sæpe contingat, poenitentem non esse sufficienter attritum, quamdiu peccata recitat, consultissimum est curare, ut ante absolutionem, non modo eliciat actum aliquem veræ attritionis, sed etiã generatim confessionem repetat modo ante dicto.

SECTIO VI.

An sacramentum Pœnitentiæ possit esse informe.

CONCLUSIO.

Sacramentum Pœnitentiæ non potest esse validum, & simul informe, seu carens effectu. Ratio petenda est ex supra dictis: nam eò ipso quòd hoc sacramentum caret effectu, forma illius vera esse nequit; forma autem falsa existens sacramentum ipsum non potest esse substantialiter validum, ut per se notum est.

Ergo implicat quòd hoc sacramentum sit validum substantialiter, & informe, seu carens effectu.

Dices 1. cum nonnullis, ex nostra sententia sequi magnam perturbationem animorum: si enim ut in ea supponitur, minor attritio non sufficit ad valorem, quam ad effectum huius sacramenti, sicut nemo certus esse potest, an habeat attritionem sufficientem ad gratiam; ita merito quisque dubitare potest, an validè confessus sit, & iteranda sit confessio, nec ne.

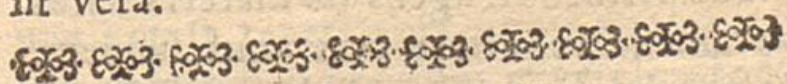
Verum hæc ratio est parui momenti: nam adhibita sufficienti diligentia, accedit bona fide, & inculpabiliter ad hoc sacramentum sine dolore, qui à parte rei sit sufficiens ad valorem illius; non tenetur quamdiu illa bona fides perseuerat, confessionem iterare, quod sufficit ad pacandas fidelium conscientias: præsertim cum peccata confessa per sequentes confessiones indirectè tolli possint. Quòd si postea prædictus error ipsi innotescat, tenetur quidem tunc peccata iterum confiteri, in quo nullum est inconueniens; sicut neque esset, si constaret sacramentum fuisse nullum, defectu iurisdictionis, aut intentionis ministri.

Dices 2. cum aliis, ad effectum sacramenti requiri attritionem vniuersalem de

DE POENITENTIA. CAP. III. 31

omnibus peccatis commissis, & non retractatis: aliundè verò confessionem valere, quando quis attritur de peccatis confessis, etsi ea attritio non se extendat ad peccata inculpabiliter prætermissa. Hinc autem sequitur sacramentum esse validum, iuxta posteriorem doctrinam, & informe, iuxta priorem.

At neque hæc ratio viget: nam etsi concedi possit, in tali confessione reperiri quicquid necessarium est, & sufficit ad valorè ipsius confessionis per se sumptæ, in ratione partis: negatur tamen ibi inveniri, quicquid necessarium est ut forma sit vera.

CAPVT IV.

De secunda parte Sacramenti Pœnitentia, quæ est Confessio.

SECTIO I.

*An signis & nutu fidei possit,
an sola voce.*

CONCLUSIO I.

NON est de necessitate Sacramenti Pœnitentiæ, ut confessio fiat voce humana: est tamè de necessitate præcepti,